

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 64. Et hymno dicto. v. 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

§. 63. Amen dico vobis quod iam non bibam de genimine vitis vsque in diem illum cum illud bibam novum in regno Dei. v. 25.

Ut excitaret ulterius ad audiendum se & credendum, quæ dicturus erat, præmittit hic verbum. Amen in signum certitudinis verborum suorum, quod ab illa hora qua cum discipulis suis communicavit in Corpore & sanguine suo sub speciebus panis & vini, non amplius bibiturus sit vinum de vite etiam in summis suis angustijs, sudoribus, agonijs, & morte, quod verificatum est; nam aceto potatus est in extrema agonia in Cruce, & myrrharum vinum cum dare debebant Iudæi fellis potum ei obtulerunt: post resurrectionem vero cum discipulis comedit ut clare docet scriptura, ad ostendendum, quod idem ipse esset qui passus est, at quando biberit novum vinum, vel genimen vitis, non ita clare videmus, nisi dicamus tunc eum bibisse quando Apostoli Liturgiam seu Missam faciendo biberant vice Christi, cuius vice sacrificabant, & ideo novum, hoc est novo quodam modo, ut pote alieno ore.

Domine, quam ubique temperans fuisti ad nostram doctrinam in verbis, factis, cibo, potu, ante mortem, in morte, post mortem! erubesco ante te mente reuoluens modestiam tuam, & temperiem, meam vero intemperantiam & vitia tuis virtutibus opposita; Ego cum imminet ieiunium, præmitto Bacchanalia; cum est laborandum, me præmunio largo haustu: ut autem contra renuntias genimini vitis & non vis bibere modicum instante tam graui passione. Sanctus Deus, Sanctus & fortis miserere mei.

§. 64. Et hymno dicto. v. 26.

Post salubrem cænam & multa documenta Apostolis data in fine cæna surrexit Christus, & oravit Hymnum Trium puerorum, ut habet Ecclesie Catholice traditio Sacerdotalis, quæ vero Apostolis prolixè commendauerit, dixeritque, copiose S: Ioannes capite 14. 15, 16. & 17. quæ si singulatim essent enarranda, omnino magnum exigerent Tractatum, summa eorum est, ut fortes sint discipuli, & prudentes, & maxime ut inter ipsos regnet caritas, ad quæ obinenda, Deo patri eosdem commendat. Egit ista Dominus post cænam: Illud enim tempus est quo maxime lingua in omne vitiorum genus fertur, effranis ac præceps, cum animus vino incaluit, cum epulis mens grauis velut sopitus auriga demissis habenis linguam patitur exorbitare qua velit. Ad conuiuialia igitur colloquia suo sermone moderanda Christus & tam diu locutus est, & loqui Apostolos suos docuit; & in ipsis omnes eorum posteros, edocere, intendit; laudabiliter igitur

igitur ij faciunt religiosi ceterique, qui absolutis prandijs ac cenis, debus pijs ac spiritu promouentibus ad horam colloquuntur ne somno se dedant refecti, vel inepto sermone.

Domine Deus verba vana, verba noxia, verba impia longè fac à nobis maxime cum cibo & potu reficimur aut refecti sumus, tunc enim lingua est agilis ad malum.

§. 65. Exierunt in montem Oliuarum. v. 26.

De cænaculo prandij illo & strato, omnibus relictis in eo, non utriusdam faciunt sublecta aliqua te post valedictionem hero Domus honesta factam, è portis ciuitatis Hierusalem exierunt ad montem non supra montem sed ad decliue & vallem montis oliuarum vbi florentia prata, & rivulus Cedron perfluit, & hori amœni, vt in ijs. caperetur à ludæis secundus noster hic Adam, & dilueret pœnam, & peccata, primi Adam parentis nostri, qui & ipse in horto fuit sed valde dissimili modo se gessit. nam in eo & peccauit & captiuus factus est diabolo. Christus autem obediuit ad mortem, & libertatem omnibus comparare cepit. O egressum consideratione dignum, quo exibat Christus de cænaculo & introiuit in hortum. Exiuit ergo quasi ad amœna paradisi, vt quia primus homo in ijs per inobedientiam omnem amiserat libertatem, ipse eam restitueret per obedientiam patri: ergo in amœnis paradisi per Adam morbum contraxit mundus, & in iisdem salutem recuperauit per Iesum Christum Dominum nostrum vnde bene exiuit ad montem oliuarum; hoc est omnis miserationis, vt doceret passionem suam esse opus infinitæ misericordiæ, & suauitatis, quæ orbem terrarum impletet oleo lætitiæ & salutis.

Vtinam Domine Deus noster cum eximus vel domo vel ciuitate, dirigantur viæ nostræ ad custodiendas iustificationes tuas, vnde in eis verecundamur quod sapius non modo nullius momenti causa foras egressi fuimus: sed etiam cum graui animæ nostræ detrimento, quando eum finem exiimus vt pedes nostros in cænosos peccatorum semitis inquinemus: te igitur suppliciter rogamus Domine Deus vt nos deinceps conserues ne offendamus in vijs huius vitæ innumeris plenæ periculis, ne abducamur occasione cuiuscunque rei, quam vel viderimus vel audierimus semitis mandatorum tuorum, sint egressus & regressus nostri ad tuam gloriam proximique salutem tecum conficiendam.

§. 66. Et ait Iesus omnes scandalizabimini in me in nocte ista. v. 27.

Scandalizari vero contingit, cum quis occasione aliunde accepta spiritualiter